

Sygn. akt I Ns 366/19

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2019 roku

Sąd Rejonowy w Garwolinie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SR Krzysztof Koseski

Protokolant: st.sek.sąd. Agnieszka Gałązka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 listopada 2019r.

sprawy z wniosku G. B.

z udziałem Spółki dla Zagospodarowania Wspólnoty Gruntowej Miasta Ł. w Ł., A. D. (1), C. D., M. D., D. D., R. D., D. K., A. D. (2), A. D. (3), Ż. M. i A. D. (4)

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie

postanawia:

1. stwierdzić, że J. D. syn B. i Z. z d. B. nabył w dniu 2 stycznia 1985 roku przez zasiedzenie własność nieruchomości położonej w Ł., powiat (...) składającej się z działki ewidencyjnej o numerze (...) o pow. 0,0575 ha;
2. ustalić, że każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.

Sygn. akt I Ns 366/19

UZASADNIENIE

G. B. złożyła do Sądu Rejonowego w Garwolinie wniosek o stwierdzenie, że J. D. nabył z dniem 30 września 1985r. przez zasiedzenie własność nieruchomości składającej się z działki ewidencyjnej o numerze (...) o pow. 0,0575 ha w Ł. powiat (...) (wypis i wyrys z mapy ewidencyjnej k. 8-10).

Na rozprawie wnioskodawczyni podtrzymała swój wniosek, do którego przyłączyli się wszyscy obecni na rozprawie uczestnicy, uczestnicy, którzy nie stawili się na rozprawę nie zajęli stanowiska w sprawie (k. 41-42).

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje (okoliczności bezsporne):

T. D. i J. D. byli wstępnymi uczestników A. D. (1), C. D., M. D., D. D., R. D., D. K., A. D. (2), A. D. (3), Ż. M. i A. D. (4).

T. D. wraz z mężem J. D. nabyli w sposób nieformalny nieruchomość składającą się z działki ewidencyjnej o numerze (...) o pow. 0,0575 ha w Ł. powiat (...) od uczestnika Spółki dla Zagospodarowania Wspólnoty Gruntowej Miasta Ł. w Ł.. Ostatnia rata została zapłacona w dniu 30 kwietnia 1963r. i od tego dnia T. D. i J. D. stali się samoistnymi posiadaczami przedmiotowej nieruchomości. Nieruchomość tą ogrodzili i pobudowali na niej dom, w którym mieszkali i gospodarowali aż do śmierci (wyjaśnienia informacyjne uczestniczki D. K. i wnioskodawczyni k. 41v, kopia protokołu zebrania k. 16-18). T. D. zmarła w dniu 27 maja 1984r. (odpis skrócony aktu zgonu k. 39), zaś J. D. w dniu 11 sierpnia 1992r. (odpis skrócony aktu zgonu k. 40). Nikt nie domagał się od nich zwrotu przedmiotowej nieruchomości jak również nie było sporów granicznych z nią związanych. Ich posiadanie było spokojne i niezakłócone, zaś przez sąsiadów byli uznawani za właścicieli przedmiotowej nieruchomości (zeznania J. M., M. M. i C. N. k. 42).

Sąd zważył, co następuje:

Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964r. Kodeks cywilny weszła w życie z dniem 1 stycznia 1965r. Zgodnie z art. XLI Przepisów wprowadzających Kodeks cywilny z dnia 23 kwietnia 1964 r. (Dz.U. Nr 16, poz. 94):

§ 1. Do zasiedzenia, którego bieg rozpoczął się przed dniem wejścia w życie kodeksu cywilnego stosuje się od tej chwili przepisy tego kodeksu; dotyczy to w szczególności możliwości nabycia prawa przez zasiedzenie (rozpoczęcie biegu zasiedzenia w niniejszej sprawie nastąpiło w dniu 30 kwietnia 1963r.),

§ 2. Jeżeli termin zasiedzenia według kodeksu cywilnego jest krótszy niż według przepisów dotychczasowych, bieg zasiedzenia rozpoczyna się z dniem wejścia kodeksu w życie (uprzednio obowiązywał dłuższy – 30 letni okres zasiedzenia zgodnie z art. 50 § 2 Dekretu z dnia 11 października 1946r. Prawo rzeczowe (Dz. U. z dnia 15 listopada 1946r.).

W przedmiotowej sprawie ma zastosowanie art. 172 § 1 kc w brzmieniu sprzed 1 października 1990r. (przed jego zmianą upłynął już termin zasiedzenia w niniejszej sprawie):

§ 1. Posiadacz nieruchomości nie będący jej właścicielem nabywa własność, jeżeli posiada nieruchomość nieprzerwanie od lat dziesięciu jako posiadacz samoistny, chyba że uzyskał posiadanie w złej wierze (zasiedzenie).

§ 2. Po upływie lat dwudziestu posiadacz nieruchomości nabywa jej własność, choćby uzyskał posiadanie w złej wierze.

Podzielić zatem należy pogląd wyrażony w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 2 września 1993r. w sprawie sygn. akt II CRN 89/93, że do przypadków zasiedzenia, które nastąpiło przed wejściem w życie ustawy nowelizującej (1 X 1990 r.) będą miały zastosowanie 10-letnie i 20-letnie okresy posiadania, przewidziane w art. 172 kc w brzmieniu obowiązującym przed tą datą.

W świetle przytoczonych przepisów początek biegu zasiedzenia w niniejszej sprawie bieg zasiedzenia rozpoczął bieg z dniem 1 stycznia 1965r. Okres 20 lat samoistnego posiadania upływał w dniu 2 stycznia 1985r. T. D. zmarła przed upływem w/wym. okresu (w dniu 27 maja 1984r.), zatem Sąd stwierdził nabycie własności przedmiotowej nieruchomości przez jej jedyne samoistnego posiadacza, tj. J. D., któremu w dniu 2 stycznia 1985r. upłynął 20 letni okres niezakłóconego samoistnego posiadania. Sąd przyjął przy tym 20 letni okres zasiedzenia właściwy dla posiadania samoistnego w złej wierze, bowiem strony nie wykazały aby Spółka dla Zagospodarowania Wspólnoty Gruntowej Miasta Ł. w Ł. zbywając w sposób nieformalny przedmiotową nieruchomość T. i J. małż. D. posiadała do niej tytuł własności.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 520 § 1 i 2 kpc. Każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie. Skoro uczestnicy są w jednakowym stopniu zainteresowani w wyniku postępowania a ich interesy nie są sprzeczne to brak jest podstaw do rozdzielania obowiązku zwrotu kosztów postępowania wyłożonych przez uczestników.

Z uwagi na powyższe okoliczności Sąd orzekł jak w postanowieniu.